

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж бр. 871/2019
06.02.2019. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у предмету предлагача АА, кога заступа пуномоћник АБ, против противника предлагача ББ, ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби предлагача која је изјављена против решења Вишег суда у Панчеву 3 Р 95/18 од 27.12.2018. године, у седници већа одржаној дана, 06.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Панчеву 3 Р 95/18 од 27.12.2018. године.

Образложење

Ставом првим изреке решења Вишег суда у Панчеву 3 Р 95/18 од 27.12.2018. године, Виши суд у Панчеву оглашава се месно ненадлежним за поступање у тој правној ствари. Ставом другим изреке побијаног решења одлучено је да по правноснажности решења спис треба доставити Вишем суду у Новом Пазару, као стварно и месно надлежном суду.

Против овог решења жалбу је изјавио предлагач, побијајући га због повреде одредаба поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Апелациони суд у Београду испитао је побијано решење у смислу одредбе члана 386. ЗПП, у вези са чланом 402. истог Закона, нашавши да је жалба предлагача неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена нека од битних одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које овај суд, као

другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом предлагача се не указује на друге апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка које би могле да утичу на његову правилност и законитост, нити је побијано решење захваћено неком од повреда одредаба парничног поступка у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, према којој се у ванпарничном поступку, као што је поступак признања стране судске одлуке, сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако тим или другим законом није другачије одређено.

Према стању у списима, предлагач је дана, 14.12.2018. године, поднео предлог за признање стране судске одлуке - правноснажне бракоразводне пресуде Основног суда у Јонкопунгу, Шведска, којом је брак предлагача и противника предлагача разведен и којом је одређено заједничко старатељство над децом, ММ и ММ1 Како је предлагач српски држављанин, док је противник предлагача мађарска држављанка, с тим да обоје бораве у Краљевини Шведској, пошто је предлагач уписан у евиденцију држављана код матичног подручја Сјеница, за годину 1980., а што се види из уверења о држављанству предлагача у списима од 03.12.2018. године, издатог од СО Сјеница - Матична служба, првостепени суд је нашао да је у конкретном случају месно надлежан за поступање Виши суд у Новом Пазару, у смислу одредбе члана 101. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Сл. лист СФРЈ" бр. 43/82, 72/82, "Сл. лист СРЈ" бр. 46/96, "Службени гласник РС" бр. 46/2006), коме би требало доставити предмет на решавање.

По налажењу овога суда побијана одлука је правилна и на закону заснована, имајући у виду да је предлагач овлашћен да тражи признање бракоразводне одлуке страног суда, за шта има правни интерес, све да би се његов измењени статус-његово лично стање, могло уписати у јавне књиге. Како је евидентно да се јавне књиге, које се тичу његовог држављанства, територије воде код Матичне службе СО Сјеница, где је уписан у евиденцију држављана, а за коју територију је у поступку признања стране судске одлуке стварно и месно надлежан за поступање Виши суд у Новом Пазару, у смислу одредбе члана 23. став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/2008...88/2018-одлука Уставног суда), све у вези са одредбом члана 4. тачка 13. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, то је правилна побијана одлука првостепеног суда о месној ненадлежности истог, као и о месној надлежности Вишег суда у Новом Пазару.

Неосновано се жалбом предлагача наводи да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 101. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, када је одлучио да се огласи месно ненадлежним за поступање у тој правној ствари и предмет достави Вишем суду у Новом Пазару, као стварно и месно надлежном суду. Међутим, како је одредбом наведеног члана Закона прописано да је за признање и извршење страних судских одлука и страних арбитражних одлука месно надлежан суд на чијем подручју треба спровести поступак признања, односно извршења (став 1.), с тим да је сходно ставу 6. истог члана, признање одлуке страног суда у стварима које се односе на лично стање (статус), овлашћен да тражи свако ко за то има правни интерес, а како се лично стање предлагача уписује у књиге држављана са Матичне службе СО Сјеница, за коју је у поступку признања стране судске одлуке стварно и месно надлежан за поступање Виши суд у Новом Пазару, то је правилна побијана одлука.

Овај суд је оценио све наводе жалбе предлагача, као неосноване, па тако и навод да је последње заједничко пребивалиште предлагача и противника предлагача било у Панчеву. Међутим, како предлагач није доставио доказе о томе да се у матичним књигама за подручје општине Панчево воде подаци о предлагачу, нити подаци о закључењу брака са противником предлагача, већ се евиденција држављана за предлагача води код матичног подручја Сјеница, то је правилно побијано решење, јер чињеница постојања последњег заједничког пребивалишта брачних другова на територији неке од општине у нашој земљи, не утиче на надлежност суда тог подручја за признање стране судске одлуке која се тиче развода брака тих лица, уколико матичне књиге истог подручја нису везане за њихово лично стање, као што је овде случај.

Са свега изложеног, одлучено је као у изреци решења на основу одредбе члана 401. тачка 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић